

Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда

(Обн., ДВ, бр. 26 от 1.04.1986 г. и бр. 27 от 4.04.1986 г., доп., бр. 6 от 22.01.1988 г., изм. и доп., бр. 21 от 13.03.1990 г., изм., бр. 30 от 13.04.1990 г., в сила от 13.04.1990 г., бр. 94 от 23.11.1990 г., бр. 27 от 5.04.1991 г., в сила от 5.04.1991 г., доп., бр. 32 от 23.04.1991 г., изм., бр. 104 от 17.12.1991 г., в сила от 17.12.1991 г., доп., бр. 23 от 19.03.1992 г., изм. и доп., бр. 26 от 31.03.1992 г., доп., бр. 88 от 30.10.1992 г., изм. и доп., бр. 100 от 10.12.1992 г., в сила от 1.01.1993 г.; Решение № 12 на Конституционния съд на РБ от 20.07.1995 г. - бр. 69 от 4.08.1995 г.; доп., бр. 87 от 29.09.1995 г., изм. и доп., бр. 2 от 5.01.1996 г., изм., бр. 12 от 9.02.1996 г., изм. и доп., бр. 28 от 2.04.1996 г., изм., бр. 124 от 23.12.1997 г., доп., бр. 22 от 24.02.1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд на РБ от 30.04.1998 г. - бр. 52 от 8.05.1998 г.; доп., бр. 56 от 19.05.1998 г., бр. 83 от 21.07.1998 г., бр. 108 от 15.09.1998 г., изм. и доп., бр. 133 от 11.11.1998 г., бр. 51 от 4.06.1999 г., доп., бр. 67 от 27.07.1999 г., в сила от 28.08.1999 г., изм., бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 1.01.2000 г., изм. и доп., бр. 25 от 16.03.2001 г., в сила от 31.03.2001 г., изм., бр. 1 от 4.01.2002 г., бр. 105 от 8.11.2002 г., изм. и доп., бр. 120 от 29.12.2002 г., бр. 18 от 25.02.2003 г., изм., бр. 86 от 30.09.2003 г., в сила от 1.01.2004 г., изм. и доп., бр. 95 от 28.10.2003 г., бр. 52 от 18.06.2004 г., в сила от 1.08.2004 г.)

1. § 1. Член 113, ал. 2 се изменя, както следва:

“(2) В случаите на ал. 1 при подневно изчисляване на работното време, максималната продължителност на работната седмица:

1. не може да бъде повече от 40 часа за ненавършилите 18-годишна възраст работници и служители;
2. може да бъде повече от 40 часа за другите работници и служители, но само със съгласието на работника или служителя и без да се нарушава установената с този кодекс минимална междудневна и междуседмична почивка.”

МОТИВИ

С измененията на Кодекса на труда през м. юни 2004 г. (обн., ДВ, бр. 52 от 18 юни 2004 г.) беше създадена нова ал. 2 в чл. 113 с.к., която ограничи до 48 часа максималната седмична продължителност на работното време за пълнолетните работници и служители. Тази разпоредба създава сериозни затруднения за използването на работната сила при работа по основно и допълнително трудово правоотношение и не позволява въвеждането на гъвкава организация на работното време. От друга страна, чл. 22, б. "б" от Д. 2003/88/ЕС от 4 ноември 2003 г. допусна седмичната продължителност на работното време да надвишава 48 часа, ако работодателят получи съгласието на работника или служителя. Това изискване на директивата е налице с факта на сключване на трудовия договор за допълнителен труд по чл. 110 и 111 КТ.

Предлаганото изменение ще улесни използването на работната сила по основен и допълнителен трудов договор и създаване на гъвкава организация на седмичното работно време, като се спазват закрилните норми на минималната междудневна и междуседмична продължителност, установени в чл.152 и 153 от Кодекса на труда.

Вносител: Атанас Василев